

Informační

Šrámkovy Sobotky

2

ROČNÍK XLVIII

BŘEZEN / DUBEN 2011

CENA 15 Kč

DĚTSKÝ KARNEVAL

Dětského karnevalu se zúčastnilo téměř 80 dětí ze Sobotky i z okolí

Dne 12. března 2011 se v sokolovské sokolovně v odpoledních hodinách uskutečnil již tradiční karneval pro děti ze Sobotky a ze širokého okolí. Letošního karnevalu se zúčastnilo 76 dětí, které se s chutí zapojily do

nejrůznějších soutěží a tanečků. Každé dítě, které v doprovodu svých rodičů, prarodičů či starších sourozenců navštívilo náš karneval, dostalo krásný barevný diplom s označením masky, kterou představovalo. Mimo to si s sebou domů děti odnášely mnoho nezapomenutelných zážitků a sladkých

odměn, které pro ně byly připraveny za absolvování nejrůznějších soutěží. Věříme, že se všem zúčastněným letošní karneval líbil a budeme se zase za rok těšit na shledanou v naší sokolovně.

Výbor T.J. Sokol Sobotka

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE V SOBOTCE

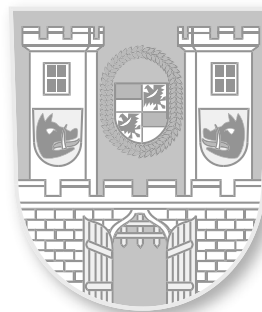
16. 4.	10:00	hřiště za sokolovnou
23. 4.	9:30	kolbiště pod Humprechtem
30. 4.	16:00	stadion
1. 5.	9:00	Šolcův statek a sál spořitelny
6. 5.	19:30	Městské divadlo
9. 5.	17:00	Městská knihovna
15. 5.	15:00	sál spořitelny
29. 5.	14:00	hřiště za sokolovnou

VELIKONOČNÍ JARMARK	jarní setkání s přírodou, tradicemi a řemesly
JEZDECKÉ ZÁVODY	Cena velikonočního beránka
PÁLENÍ ČARODĚJNIC	soutěže pro děti, výroba čarodějnic aj.
SLAVNOST VČELAŘŮ	vernisáž výstavy, přednáška
NAŠTĚKANÁ ANEB 4 ŽENY V MALOMĚSTĚ	divadelní představení
BESEDA S CESTOVATELEM R. VEHOVSKÝM	napříč Asií a Oceánií
RODINNÝ KONCERT	koncert žáků ZUŠ a jejich rodinných příslušníků
DĚTSKÝ DEN	hry a soutěže pro děti

Radnice informuje

Zprávy z Městského úřadu

Usnesení z 3. veřejného zasedání Zastupitelstva města Sobotky, které se konalo dne 10. 2. 2011 v 18.00 hod. v sále spořitelny v Sobotce

Přítomno: 10 členů zastupitelstva dle prezenční listiny

Omluveni: Bc. Jan Janátka, Mgr. Jana Knapová, Pavel Kozák, Irena Mikulecká, Martin Pícek

I. Zastupitelstvo projednalo a schválilo:

1. rozpočtové opatření č. 6/2010 – úprava rozpočtu k 31. 12. 2010 v celkové částce 45 750 910,- Kč v příjmové i výdajové části;
2. rozpočet města Sobotka na rok 2011 jako schodkový ve výši příjmů 36 270 000,- Kč a výdajů ve výši 40 333 000,- Kč s tím, že schodek je kryt z rezerv z minulých let ve výši 4 063 000,- Kč;
3. rozpočtový výhled na rok 2012 – 2014;
4. půjčky z Fondu rozvoje bydlení pro rok 2011 pro žadatele:
Jiří Staška – obnova střechy domu č.p. 218 nám. Míru, Sobotka, 150 tis. Kč,
Roman Zejbrlík – obnova střechy, výměna oken a zateplení fasády domu č.p. 523 ul. U Stadionu, Sobotka, 150 tis. Kč,
Jaroslava Janátková – výměna oken domu č.p. 376 ul. Březenská, Sobotka, 50 tis. Kč,
s podmínkou dodržení postupů daných stavebním zákonem a zákonem o státní památkové péči;
5. smlouvu č. 10075494 o poskytnutí podpory ze SFŽP ČR v rámci Operačního programu životního prostředí na akci „Výstavba sběrného dvoru v Sobotce“ ve výši 626 638,- Kč a ze státního rozpočtu ve výši 10 652 851,- Kč;
6. smlouvu o zrušení předkupního práva mezi městem Sobotka, jako subjektem disponujícím předkupním právem a p. Lukášem Havránkem, Sobotka, Na zadní cestě 576, jako vlastníkem nemovitosti st.p.č. 1057 a p.p.č. 1001/2 pro obec a k.ú. Sobotka, na kterých vázne předkupní právo pod označením V 14-1463/1998;
7. vyhlášení záměru směnít pozemek p.č. 696/1 k.ú. Spyšova, trvalý travní porost, o výměře 1,9370 ha.

II. Zastupitelstvo vzalo na vědomí:

1. zápis z jednání finančního výboru ze dne 17. 1. 2011;
2. zápis z jednání kontrolního výboru ze dne 2. 2. 2011;
3. prohlášení Dany Vejrnákové o vzdání se všech odměn neuvolněné členky Zastupitelstva.

III. Zastupitelstvo ukládá:

1. místostarostovi vypracovat seznam nemovitého majetku města, u budov v majetku města popsat jejich aktuální stav, popř. požadované nutné opravy. Termín: do konce listopadu 2011;
2. radě města, aby ve spolupráci s kastelánkou zámku Humprecht a vedoucí MKS připravili koncepci, jak navýšit návštěvnost zámku Humprecht. Termín: do konce dubna 2011;
3. radě města prověřit smlouvy s firmou Trigad a také prověřit možnosti úspor v nákladech na vytápění budov ZŠ, MŠ, ZS a DPS. Termín: do konce června 2011;
4. radě města, aby připravila koncepci fungování pracovní čety a sběrného dvora po jeho rekonstrukci, především z pohledu finančních a personálních nákladů. Termín: do konce května 2011;
5. tajemníkovi MěÚ připravit návrh na úpravu vyhlášky města č. 1/2003 v článku IV- Sazby poplatků a zvýšit poplatky ze psů podle doporučení finančního výboru ze dne 31. 3. 2010. Termín: do konce května 2011;
6. tajemníkovi MěÚ, aby zajistil, že vyúčtování plateb za služby, které město účtuje svým nájemníkům, bude prováděno včas, nejdéle do 3 měsíců od doby, kdy město obdrží potřebné podklady k provedení vyúčtování. Termín: do konce května 2011;
7. jednotlivým správcům rozpočtových prostředků hledat úsporná opatření a pokusit se snížit výdaje r. 2011 o 5%;
8. FV a správcům rozpočtových prostředků zabývat se čtvrtletně hospodařením města a předkládat zastupitelům zprávu do konce prvního měsíce násled. čtvrtletí.

IV. Zastupitelstvo neschválilo:

1. jmenování dalších členů FV Bc. Barboru Špicarovou Staškovou a Ing. Františka Faměru s tím, že usnesením ze dne 14. 12. 2010 stanovená výše odměn za výkon funkce se tímto nemění a na nově jmenovaného nečlena zastupitelstva se usnesení o peněžitých plněních ze dne 14. 12. 2010 nevztahuje.
- Stanislav Tlášek
starosta
4. veřejné zasedání zastupitelstva se bude konat ve čtvrtek 21. 4. 2011 od 18:00 hod. v sále spořitelny.

Město Sobotka – rozpočet na rok 2011

schválený zastupitelstvem dne 10. 2. 2011

Příjmy	Rozpočet Kč
Daň z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti	3 510 000
Daň z příjmu fyzických osob ze samostatně výdělečné činnosti	667 000
Daň z příjmu fyzických osob z kapitálových výnosů	273 000
Daň z příjmu právnických osob	3 816 000
Daň z příjmu právnických osob – obec	1 204 000
Daň z přidané hodnoty	8 190 000
Poplatek za znečišťování ovzduší	4 000
Poplatek za komunální odpad	1 426 000
Poplatek ze psů	48 000
Poplatek za lázeňský a rekreační pobyt	10 000
Poplatek za užívání veřejného prostranství	17 200
Poplatek z místa za provoz výherních hracích přístrojů	200 000
Správní poplatky	242 000
Daň z nemovitosti	1 960 000
Splátky půjček Fondu rozvoje bydlení	206 000
Dotace: Výkon státní správy	2 077 200
Dotace: Příspěvek na školství	527 600
Neinvestiční dotace na žáky od obcí	720 000
Správa v lesním hospodářství	294 000
Komunální služby a územní rozvoj	110 000
Zdroje pitné vody	36 000
Zámek Humprecht	950 000
Příspěvek na veřejně prospěšnou činnost z VHP	90 000
Koupaliště	60 000
Pohřebnictví	92 000
Zdravotní středisko	650 000
Bytové hospodářství	1 683 000
Nebytové hospodářství	948 000
Sběr a svoz komunálních odpadů – vytríděný odpad, uložení odpadu	165 200
Dům s pečovatelskou službou	1 770 000
Činnost místní správy	163 000
Příjmy z úroků	84 000
Nájem za kanalizaci a ČOV I. – II. etapa	3 556 800
Nájem za plynovou kotelnu	300 000
Příspěvky na plynové přípojky	220 000
Převod příjmů nad výdaji z minulých let	4 063 000
Rozpočet příjmů celkem	40 333 000

Výdaje:	Rozpočet Kč
Správa v lesním hospodářství	250 000
Ostatní výdaje – útulek psů	10 000
Ostatní kultura – kronikáři a jubilea	70 000
Silnice – výstavba ulice Březenská	500 000
– údržba a opravy včetně přílehlých obcí	840 000
Kanalizace a ČOV – splátka úvěrů + úrok	3 048 000
– výstavba 3. etapy	1 000 000
Opravy památkových objektů	500 000
Zámek Humprecht + rekonstrukce veřej. WC	1 900 000
Příspěvky spolkům	268 000
Příspěvek příspěvkovým organizacím – Školní jídelna	700 000
– Městské kulturní středisko	2 150 000
– Základní škola	3 000 000
– Mateřská škola	700 000
Příspěvek Policii ČR	150 000
Mikroregion Český ráj – příspěvek na provoz	90 000
Příspěvek SK Sobotka	220 000
Provoz dětského hřiště	15 000
Koupaliště	80 000
Zdravotní středisko	468 000
Bytové hospodářství + projekt čp. 6	1 615 000
Nebytové hospodářství	110 000
Provoz hřbitova	120 000
Výstavba plynofikace – 3. etapa	4 200 000
Veřejné osvětlení – el. energie a provoz	560 000
Mechanizační středisko – provoz a údržba	270 000
Místní hospodářství – činnost a provoz pracovní čty	1 601 000
Sběr a svoz komunálních odpadů	1 930 000
Výstavba Sběrného dvora	2 000 000
Údržba veřejné zeleně včetně přílehlých obcí	104 000
Dům s pečovatelskou službou – splátka úvěru a úrok	1 435 000
– provoz DPS	1 241 000
Příspěvek Domu pokojného stáří Libošovice + terénní služby	360 000
Požární ochrana – splátka hasičského auta + úrok	450 000
– provoz	172 000
Poplatky za vedení účtu	68 000
Zastupitelstvo	1 583 000
Vnitřní správa včetně provozu budovy MěÚ	5 351 000
Daň z příjmu právnických osob – obec	1 204 000
Rozpočet výdajů celkem	40 333 000

KRÁTKÉ ZPRÁVY A OZNÁMENÍ

Výstavba kanalizace

V březnu byly firmou Stavoka obnoveny práce na výstavbě kanalizace v Sobotce. Na podzim byly zahájeny práce na III. etapě kanalizace v ulici Šafranice a v ulici Na Zadní cestě, které budou pokračovat i letos. V průběhu dubna, května a června se bude kopat dále na Šafranici a v Šolcově ulici, zároveň se bude pokračovat Na Zadní cestě. V průběhu července a srpna se oba úseky spojí výstavbou kanalizace v Jičínské ulici (od spořitelny, mezi MŠ a ZŠ, až na začátek ulice Na Zadní cestě). Zároveň se počítá i s kompletním zasíťováním (kanalizace, voda a plyn) Baštecké ul. Město Sobotka jako investor akce proto prosí obyvatele města o pochopení při komplikacích, které se stavbou v dotyčných lokalitách souvisejí. Jde především o zhoršené podmínky průjezdu a znečištění ulic během deštivých dnů. Po skončení prací, tj. v září a v říjnu bude v ulicích položen nový asfaltový povrch.

Úřední deska Městského úřadu

Protože se objevilo několik nejasností kolem statutu úřední desky a jejího umístění, podávám zde vysvětlení. Úřední desku musí zřídit každý správní orgán a to podle §26 zákona 500/2004 Sb. o správním řádu. Město Sobotka má 2 podoby úřední desky. Ta klasická, tedy skutečná deska je v přízemí budovy Městského úřadu, přístupná 24 hodin denně. Druhá podoba desky je elektronická na soboteckém webu. Na obou deskách visí identické dokumenty. Co se týče vývěsky na náměstí v podloubí č.p. 217 vedle řeznictví, tak ta není oficiální úřední deskou. Jak je v ní i napsáno, jde pouze o „Informace pro občany“.

Výstavba sběrného dvora v Sobotce

Stávající podoba sběrného dvora v areálu bývalého statku pod Humprechtem je samozřejmě nevyhovující – neexistuje provozní řád, nejsou kontejnery na tříděný odpad, není instalována váha, chybí zpevněný povrch a řádné oplocení. Objevovaly se a stále se objevují hlasy proti umístění sběrného dvora v dotyčné lokalitě. O umístění sběrného dvora do areálu bývalého statku se ale rozhodlo již před více jak dvěma lety a má svoji logiku v tom, že jsou zde garáže a dílny technického střediska města a místo slouží jako základna Sboru dobrovolných hasičů. Veškeré technické zázemí města je tak na jednom místě. Koncepte sběrného dvora tedy vznikla před dvěma roky a po první neúspěšné žádosti o dotaci na výstavbu se minulému vedení města podařilo v září 2010 sehnat jednak finanční podporu ze Státního fondu životního prostředí ve výši 11 mil. Kč a následně i realizátora výstavby. Na základě výběrového řízení, jehož hlavním hodnotícím kritériem byla cena, bude sběrný dvůr stavět firma Chládek a Tintěra Pardubice. Celková výše investice bude 13 mil. Kč, což znamená, že ke zmíněné dotaci přidá město 2 mil. Kč ze svého rozpočtu.

Výstavba

Zahájení výstavby je plánováno na duben (5. 4. přípravné práce, 11. 4. zahájení samotné výstavby). Stavba by měla být ukončena do začátku července. V první fázi budou odstraněny stávající podkladní vrstvy a budou prováděny zemní práce, vč. odvodnění a odkanalizování doplněné odlučovačem ropných látek. Nákladová rampa a její opěrné zdi budou zbourány a bude odstraněno staré oplocení. Komunikace, vana na velkoobjemový kontejner, další kontejnerová stání a manipulační plochy jsou nově navrženy z asfaltového betonu. Šířka nové vozovky mezi obrubami je navržena na 4,5 m. Nákladová rampa se zvýší z původních 1,15 m na 1,7 m; její opěrná stěna bude železobetonová a opatřena zábradlím. Povrch bude vydlážděn zámkovou dlažbou.

V areálu je navrženo 9 kontejnerových stání. Šířka jednoho zastřešeného stání je 3,25 m a délka 5 m. Manipulační plocha pro jedno kontejnerové stání je 10 m. Dále je nově navrženo 5 zastřešených stání, která mohou být využita pro umístění kontejnerů na odpad, nebo zaparkování valníků. Šířka jednoho zastřešeného stání je 3,25 m a délka 7 m. Vana na velkoobjemový kontejner bude částečně zapuštěna pod novou komunikaci max. o 0,5 m. Je navržena po celé délce nové nákladové rampy. Zastřešení kontejnerových stání bude provedeno z dřevěné konstrukce s betonovou střešní krytinou. Stání bude osvětleno, aby byl umožněn provoz i večer a v zimním období. Nové oplocení areálu sběrného dvora je navrženo z mřížového oplocení o výšce 1,5 m. Výjezdová brána v šířce 6 m bude samonosná posuvná.

Součástí vybavení sběrného dvora bude nájezdová váha o rozměru 6 x 3 m, umístěná nad úrovní vozovky a vážnosti 30 tun. Váha bude umístěna u budovy stávající hasičské klubovny, ve které bude sídlit obsluha sběrného dvora. Řešení počítá i s využitím a částečným zachováním stávající zeleně a s výsadbou pěti nových stromů (sakur). Stání na kontejnery bude kryto popínavým břechtanem.

Vybavení a provoz

Do areálu se bude vjíždět stávajícím vjezdem na rohu ulic Březenské a Na Závisti. Provoz bude jednosměrný, vyjíždět se bude novou bránou. Sběrný dvůr bude shromažďovat využitelné složky komunálního odpadu, tj. papír, sklo, plasty, kov, objemný odpad, nebezpečný a elektro odpad, odpad ze zeleně, stavební a směsný odpad. Sběrný dvůr bude zdarma sloužit především obyvatelům Sobotky, ale i Oseka, Libošovic, Mladějova, Markvartic, Samšiny a Libuně. Pouze složení nadměrného množství velkoobjemového odpadu bude zpoplatněno dle ceníku. Placení se patrně nevyhnou i chalupáři a chataři. Výše zmíněné obce se na provozu sběrného dvora budou podílet částkou 50 Kč za obyvatele na rok. V součtu to bude činit 121 750 Kč za Sobotku a 134 500 Kč za zbývající obce, dohromady tedy 256 250 Kč za rok. Provozní doba byla určena následovně: úterý a pátek 8:00 – 16:00, sobota 8:00 – 12:00. V těchto dnech bude ve sběrném dvoře obsluha, která bude evidovat příjem a uskladnění odpadu. V tuto chvíli není ještě známe přesné datum otevření, ale stane se tak pravděpodobně v průběhu srpna. O postupu prací a přesných termínech bude město informovat.

Městské koupaliště v roce 2011

Blíží se letní turistická sezóna, takže městské koupaliště očekává každoroční příliv koupánichtivých sobotáků i návštěvníků města. Zároveň se objevily různé dohady, jak to bude s nájemci koupaliště, se stavem ubytovacích zařízení a s kvalitou vody. Proto je dobré shrnout, jak to s celým areálem vypadá. Na konci loňského roku bylo vysáno výběrové řízení na nového správce koupaliště, do kterého se přihlásili dva zájemci. Nové skutečnosti však donutily radu toto výběrové řízení zrušit a nájem prodloužit stávajícím nájemcům, tedy manželům Flodrmánovým. O co šlo?

Územní pracoviště Krajské hygienické stanice Královéhradeckého kraje v Jičíně informovalo Město Sobotka o skutečnosti, že legislativa, pod kterou spadá provoz koupališť (Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, Vyhláška č. 135/2004 Sb., ve znění vyhl. č. 292/2006 Sb., Zákon č. 186/2006 Sb., o vodách), se bude na základě nařízení Evropské unie v průběhu letošního roku novelizovat. Zjednodušeně řečeno - v budoucnu budou povolena buď umělá koupaliště (zahrnující nepropustný bazén, okrajové přelivy, cirkulaci a mechanickou filtraci vody) nebo přírodní průtočná koupaliště s přísně sledovanou kontrolou kvality vody.

Problémem soboteckého koupaliště v tomto směru je velký nedostatek vody a nesplnění ani jedné podoby výše zmíněných typů koupališť. V areálu jsou dvě studny, které po dlouhou dobu a s velkými problémy bazén napouštějí. Napouštět celý bazén z veřejného vodovodu je z finančního hlediska velice nákladné. Město se proto přiklání k variantě přírodního průtočného koupaliště, což se jeví jako levnější varianta oproti umělému koupališti. Toto řešení počítá s prohloubením stávajících studní a s využitím potoku Sobotka, který teče v těsné blízkosti koupaliště. Na vše je připravován hydrologický a hydrogeologický průzkum. A právě tento fakt, že město musí v první řadě zajistit dostatek vody a splnit legislativní podmínky provozu, je důvodem, proč bylo výběrové řízení zrušeno. Nebylo by fér nabídnout vítězi výběrového řízení koupaliště, které se potýká s nedostatkem vody, a ponechat řešení na něm. Tuto záležitost musí v průběhu letošního a příštího roku vyřešit město, poté bude vysáno nové výběrové řízení.

Voda ovšem není jediným problémem, se kterým se areál potýká. Ve špatném technickém stavu (ovšem ne vinou stávajících nájemců) jsou chatičky, ubytovna a především kuchyňka sloužící ubytovaným v kempu. Dobrá zpráva je, že letos se začne právě s opravou kuchyňky, v dalších letech by pak měly být postupně měněny chatky. Závěrem lze tedy shrnout, že město nechce o koupaliště přijít, bazén by měl letos fungovat v dosavadním režimu a budou zahájeny kroky k tomu, aby byl areál zachráněn i pro další roky.

Policie v Sobotce

Jak už bylo dříve oznámeno, pro udržení Obvodního oddělení Policie ČR požadovalo Krajské ředitelství policie po městě částku cca 150 000 Kč na roční provozní náklady. V průběhu dalších jednání se ukázalo, že výsledná požadovaná částka bude nakonec jen 80 000 Kč, o které se Sobotka podělí s dalšími obcemi, které patří pod místní obvodní oddělení.

Jan Janatka
místostarosta

Do sobotecké knihovničky

Zajímavé publikace, dotýkající se i Sobotecka, vydává Regionální muzeum a galerie v Jičíně. Z poslední doby upozorňujeme především na knihu **Tomáše Horáka Varhany a varhanáři Jičínska** (2008, 158 s.). Přináší detailní seznam těchto nástrojů v kostelech Jičína s mnoha fotografiemi a jejich historií. Ovšem zároveň se ukazuje, jak by podobné dílo vyžadovalo pečlivou redakční práci. Ta chybí a odnáší to hlavně Sobotecko. Projevuje se již v podivném vymezení hranic Jičína: na Sobotecku je do něho pojat oprávněně i Dolní Bousov, chybí však sousední Vlčí Pole, Řitonice aj. Jsou zde velké mezery i v heuristice, autor např. netuší, že o Sobotecku je bohatý archivní materiál v černínském archivu v Jindřichově Hradci. Četné chyby najdeme i v historických údajích. Tak sobotecký kostel je „z doby okolo roku 1580“ – ve skutečnosti byl postaven v letech 1590-1596. „Varhany /v soboteckém kostele/ byly postaveny v roce 1581 za děkana Jacoba de Zottia“ – ten však působil v Sobotce až v letech 1649-1659. Atd. Takže nejcennější součástí díla zůstává vlastní odborný popis jednotlivých nástrojů, jejich vzniku a oprav a seznam varhanářů, kteří zde pracovali.

Krásně je vybavena i kniha **Jičínští fotografové do roku 1945**. (2010, 154 s., texty Hana Fajstauerová a Jana Kořínková). Název je sice zavádějící (jde o snímky do roku 1945 nebo o autory narozené před tímto datem?), ale jako celek se představuje kvalitní dílo. Kromě sedmi jičínských profesionálních i amatérských fotografů vyjmenovaných v podtitulu knihy přináší dílo i reprodukce snímků řady dalších autorů. Neomezují se jen na samotné město, ale najdeme záběry z širokého okolí. Zaujme nás třeba portrétní snímek soboteckého rodáka MUDr. Jana Horny od Aloise Podlipného, Pickovy snímky z Českého

ráje (Humprecht, Kost, Trosky, Pařez aj.) atd. Z drobných chyb upozorňujeme na portrét lidického faráře Josefa Štemberky (ne Štembery – s. 19) nebo jméno ředitele učitelského ústavu – byl to Ferdinand Macháček, ne Machačka (s. 14).

KB

Krajanské hroby

Skutečně honosné místo posledního odpočinku mají příslušníci rodu Černínů z Chudenic, majitelé kosteckého panství v letech 1637 - 1738. Je jím černínská kaple v chrámu sv. Víta na Pražském hradě. Pohřbeni zde jsou hrabě Heřman, jeho choť Silvie Kateřina a Heřmanův dědic Humprecht Jan. Přinášíme snímek náhrobku Heřmana Černína, který zemřel 7. března 1651 ve věku 78 let.

KB

Náhrobek hraběte Heřmana Černína z Chudenic

Na koho bychom neměli zapomenout v těchto týdnech ...

V prvé řadě na oba „tatinky“ našeho milého Rumcajse a jeho rodiny. Otec literární – **Václav Čtvrtek** – bude jistě připomenut

vícekrát podrobněji. V září pravidelným festivalem Jičín – město pohádky, v říjnu připravovanou konferencí (rovněž v Jičíně). Narodil se před sto lety 4. dubna 1911, zemřel 6. listopadu 1976, tedy před 35 lety. „Tatínek“ výtvarný – **Radek Pilar** byl o dvacet let mladší – narodil se 23. dubna 1931. O Šrámkově Sobotce v roce 1973 tu s námi pobyl, na požádání kreslil dětem Večerníčka i další postavičky. Na 2. duben připadají nedožití 85. narozeniny herce **Jiřího Adamíry**, který spolu s paní Haničkou Maciuchovou s námi sedával „u Šolců“, kam přijížděli z chalupy ve Spyšově. S nedožitými 90. narozeninami si připomínáme častého návštěvníka Sobotky, básníka **Jindřicha Hilčra**. Narodil se v Čelákovcích 10. května 1921. Pracoval v nakladatelství Albatros, podílel se na vzniku a práci Klubu mladých čtenářů, připravoval i mnohé drobné tisky, které jsme kdysi v Sobotce dostávali. V 70. a 80. letech byl i jedním ze spoluorganizátorů Šrámkových Sobotek. Před 65 lety zemřel malíř **Václav Špála**, jehož rodové kořeny k regionu ani lásku k Sobotce nemusíme zvláště připomínat. Na konci května před šedesáti lety (29/5 1951) zemřel hudební skladatel **Josef Bohuslav Foerster**, jehož rodové kořeny jsou rovněž v našem kraji. Jeho skladby pro pěvecké sbory patřily k nejoblíbenějším a nejzpívánějším. Nám složil na Šrámkova slova Hymnu soboteckých dětí. Se Šrámkem sochařky **Karly Vobišové** se setkáváme v Sobotce denně (na rodném domě na náměstí a na Benešově), s portrétní maskou Václava Šolce jen při návštěvě hřbitova. Karla Vobišová zemřela 7. června 1961. Zapomenout nemůžeme na herce a recitátora **Vlastimila Fišara**. Účastnil se mnoha Sobotek, přednášel tu, býval v porotě recitačních soutěží, znali jsme ho i jako dlouholetého předsedu Společnosti bratří Čapků. Zemřel před dvaceti lety, 11. června 1991. Jediná dcera Boženy Němcové, v pořadí její třetí dítě, dlouholetá jičínská učitelka **Dora (Theodora) Němcová**, se narodila v Polné 19. června 1841. (V roce 2007 o ní vydali v Jičíně zásluhou knížku, dílo Vladimíra Úlehly.)

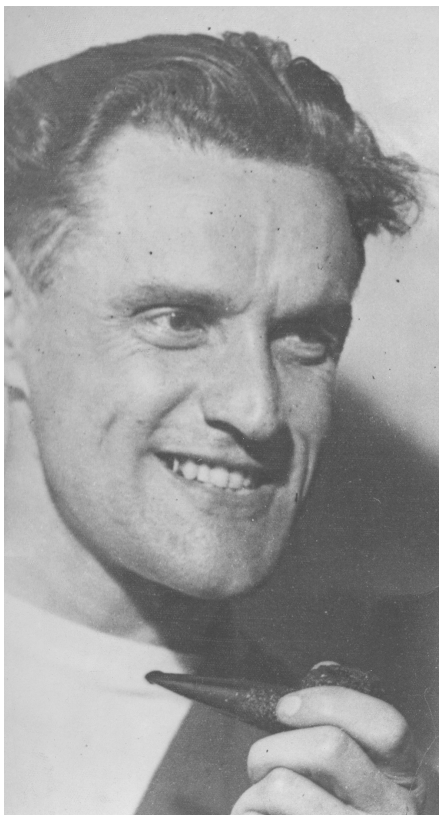
/AF/

100. výročí narození JUDr. Vladimíra Šulce

Na konci března si připomínáme sté výročí narození Vladimíra Šulce. Přišel na svět 28. března 1911 v Březně u Sobotky č. 48 v rodině policejního revizora, později soboteckého městského důchodního Josefa Šulce a jeho manželky Jindřišky, rozené Folprechtové. Měl již starší sestry Zdeňku a Ludmilu a bratra Jaroslava (starší sestra Jarmila zemřela v dětském věku). Otec Josef, narozený 1. ledna 1873 v Mělníku, byl od roku 1906 členem České společnosti entomologické. Jeho sbírka brouků obsahovala čtyři desítky krabic, polovina pocházela z Mělníka, druhá samostatná část o dvaceti krabicích ze Sobotky a okolí; roku 1965 byla předána do Národního muzea v Praze.

Od září 1917 Vladimír Šulc navštěvoval pětiletou Obecnou chlapeckou školu v Sobotce, poté Gymnázium v Mladé Boleslavi, kde na jaře roku 1930 maturoval. Po maturitě studoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze a roku 1936 úspěšně složil rigorózní zkoušky. Poté nastoupil vojenskou službu u 22. pěšího pluku v Jičíně a u velitelství II. armádního sboru v Hradci Králové. Tam jej zastihla všeobecná mobilizace v září roku 1938; několik měsíců po podpisu mnichovské dohody odešel do civilu.

Od května 1939 do října 1945 pracoval JUDr. Vladimír Šulc jako koncipient v advokátní kanceláři JUDr. Čenka Černého v Sobotce, přitom vykonával od května do července 1945 vojenskou službu u jičínského pluku. V Sobotce se zapojil do společenského života, mj. jako jednatel Muzejní společnosti a poslední předseda Sdružení studujících soboteckých.

Od konce října 1945 pracoval v Ústí nad Labem jako vrchní policejní komisař. Po reorganizaci byl od srpna roku 1950 právníkem v odboru pro vnitřní věci KNV Ústí nad Labem, od roku 1960 pracoval jako podnikový právník v ústecké Mototechně. V roce 1966 se s rodinou, manželkou a dvanáctiletou dcerou Helenou, přestěhoval do Čelákovic, do domku své manželky Jiřiny, která mu s obtížemi našla místo podnikového právníka v Potravinách v Brandýse nad Labem (sama práci sehnat nemohla); ze severních Čech se mohli odstěhovat jen díky tomu, že Jiřina Šulcová vlastnila nemovitost v Čelákovících a JUDr. Vladimír Šulc tu našel práci. Na konci

března 1975 odešel do starobního důchodu, v Potravinách však pracoval i v důchodu na částečný úvazek jako podnikový právník (s přestávkami) až do roku 1981. Vladimír Šulc žil v čelákovickém domku až do své smrti 21. prosince 1993, pochován je v rodinném hrobě na soboteckém hřbitově.

Vladimír Šulc od mládí zajímaly dějiny, což jej spojovalo s jeho přítelem medikem Josefem Ortem (lékařskou fakultu dostudoval až po 2. světové válce). Společně vydali tiskem v posledním ročníku Věstníku soboteckého, zastaveného v srpnu 1942, část historicko-vlastivědného pojednání soboteckého děkana P. Františka Vetešníka († 1850) o kosteckém panství z poloviny 19. století. V soboteckém děkanském chrámu našli barokní obrazy sv. Petra a Pavla, pravděpodobně z dílny Petra Brandla. Šulc s Ortem publikovali ve čtyřicátých letech 20. století i množství dalších statí z regionálních dějin a historiografie Sobotecka na stránkách již zmíněného Věstníku soboteckého, v turnovských Pojizerských listech a v dalších regionálních periodikách.

JUDr. Vladimír Šulc měl velmi rád Sobotku a od šedesátých let přispíval kratšími historicko-vlastivědnými články do nově vzniklého Zpravodaje Šrámkovy Sobotky. Zde se věnoval pomístním jménům, termínům, kdy slavit posvícení, soupisu hospod, památek i osobnostem Sobotky, osídlení Sobotecka či Křižánku. Patřil také s manželi Volfovými k aktivní skupince soboteckých rodáků a přátel města, kteří se snažili obnovit koncem 60. let činnost krajského kroužku v Praze, dokonce byl zvolen předsedou tohoto kroužku. Bohužel, jeho existenci se nepodařilo v dusném ovzduší 70. let udržet.

Markéta Marková

Vzpomínka na Františka Kučeru

Dne 14. března zemřel ve věku 83 let František Kučera. Narodil se 18. 12. 1927 v Oseku, do školy chodil v Sobotce. Studoval Vyšší zemskou průmyslovou školu (obor automobilní) v Mladé Boleslavi, studium ukončil maturitou. Rok pracoval v n. p.

Knotek v Jičíně jako konstruktér přípravků. R. 1948 nastoupil do základní vojenské služby, 1951 byl povolán na dlouhodobé vojenské cvičení, byl aktivován jako voják z povolání. Vystudoval speciální školy vojenského charakteru. Od r. 1964 do r. 1976

pracoval jako investiční pracovník - manažer na výstavbě strojírenských celků v zahraničí (Egypt, Sýrie, Írán, Pákistán). Po smrti otce se vrátil se ženou do Sobotky, aby se postaral o svou nemocnou matku. Pracoval opět v n. p. Agrostroj. V r. 1983 odešel ze

zdravotních důvodů předčasně do důchodu. Tehdy jsem hledala pomocníka pro p. profesorku Hejnovou do Šrámkova domu. Městské kulturní středisko neexistovalo, o kulturu se starala osvětová beseda, nebyl žádný profesionální pracovník. Paní profesorka s přípravným výborem a osvětovou besedou řídila festival Šrámkova Sobotka, byla šéfredaktorkou Zpravodaje, archivářkou, prováděla Šrámkovým domem, psala Knihu o Milce, starala se o Recitační studio Šrámkova domu. Byla více než na plný úvazek nehonoreným kulturním pracovníkem. Tehdy se nepsalo na počítači,

nebyly kopírky. Potřebovala někoho, kdo by vyřizoval korespondenci, přepisoval a množil texty atd. Jako předsedkyně osvětové besedy jsem úzce s p. profesorkou spolupracovala, chodila jsem denně do Šrámkova domu, vše jsme podrobně konzultovaly. Měla jsem své povolání a děti, úřednickou práci pro Šrámkův dům jsem dělat nemohla.

A tenkrát mi paní ředitelka Dlabová poradila Františka Kučeru, já jsem ho neznala. Navštívila jsem ho a on souhlasil. Stal se zdatným pomocníkem p. profesorky nejen v psaní, také všelicos opravil. Pracoval 3 hod. denně za nepatrný honorář, spolehlivě, se

zájmem. Po smrti p. profesorky v září 1987 prováděl Šrámkovým domem. Návštěvníků bývalo hodně a byli s Františkovým výkladem spokojeni. Jak by ne! On totiž při výkladech p. profesorky nejen seděl za psacím stolem, ale poslouchal, co lidem říká, pamatoval si to a prováděl rád.

Šrámkovy verše z básně Uprostřed cesty má František v záhlaví smutečního oznámení právem.

*„Ať cesty nikam nevedou
tys po nich šel a šel jsi rád...”*

Marie Sekerová

Strejda Čtvrtek aneb Kterak Vašek Cafourek k pohádkám přišel

4. dubna 1911 uplynulo 100 let od narození spisovatele Václava Čvrtka. Jeho tvorba se hluboce vryla do paměti a srdcí několika generací čtenářů, posluchačů a diváků. Kdo by neznal Rumcajse, Manku a Cipíška! Křemílek s Vochomůrkou, Maková panenka s motýlem Emanuelem, víla Amálka, Kuba se Stázinou, forman Šejtroček, vodníci a mnohé další pohádkové postavy jsou pro nás důvěrně známí kamarádi. Hrdinové oblíbených knížek, televizních Večerníčků i pohádek na dobrou noc vyprávěných rozhlasovým skřítkem Hajajou vstoupili do našich životů a stačí slyšet známou melodii, třeba tu „Z mechu a kapradí“ a jsme v pohádce. Tak si to autor jistě přál.

Pohádkové příběhy plné laskavého humoru se staly protipólem života spisovatele, který vůbec pohádkový nebyl. Filmový dokument „Strejda Čtvrtek“, natočený pro cyklus televizních pořadů „Předčasná úmrtí“ mladým režisérem Tomášem Váňou citlivě, bez snahy o senzacechtivost, odkryl spisovatelův život. Ve vyprávění literární

historičky a archivářky PhDr. Evy Bílkové se diváci vrátí do Jičina počátku dvacátého století. Právě zde strávil pražský rodák, malý Vašek Cafourek, důležitou část svého raného dětství. Po vypuknutí I. světové války, když musel tatínek narukovat, se mladá maminka se dvěma syny uchýlila pod ochranná křídla rodičů. Tajuplný dům na počátku lipové aleje, v němž dědeček, bývalý jičínský starosta Václav Fejfar vládl pevnou rukou, malému Vašíkovi doslova učaroval. Dědečkův vypravěčský talent a líbezný okolní kraj vnesly do duše citlivého hochy silný inspirativní náboj. Živé vzpomínky literárních historiků a rodinných přátel PhDr. Vladimíry Gebhartové a PhDr. Z. K. Slabého dávají nahlédnout do literární kuchyně autora, doma i v cizině známého pod uměleckým jménem Václav Čtvrtek. Rozhlasoví kolegové Milan Pokorný a Karel Weinlich představují spisovatele jako vřidného šéfa. Ve filmovém dokumentu se diváci seznámí také s dcerou Markétou Tengbom. Spisovatelka Hermína Franková vzpomíná na svého kamaráda jako na člověka se smyslem pro humor, který se rád a opravdu srdečně smál. Zajímavě líčí počáteční nechuť Václava Čvrtka ke spolupráci s televizí scenáristka Anna Jurásková. Její vyprávění svými vzpomínkami doplňuje redaktor dětského vysílání, scenárista Jiří Chalupa.

Čvrtkovu rodinu doslova pro-

následovala osudová úmrtí. Vážné nemoci podlehl nejen syn Petr, ale i jeho a Markétina maminka. Zemřela mu druhá žena, rozhlasová kolegyně a spisovatelka Vlasta Váňová. Životní oporou se panu Čvrtkovi stala třetí manželka Jarmila. Navzdory nepříznivým okolnostem vzniklo dílo, ke kterému je třeba přistupovat s úctou a obdivem.

Nejde ovšem „jen“ o více či méně známé pohádky. Niterný vztah měl Václav Čtvrtek k hudbě, je rovněž autorem řady písňových textů. Doslova labužnickou pochoutkou jsou pro dospělé čtenáře i nedávno znovu vydané „Pověsti nezbedné a divů plné“. Tomu, kdo by se chtěl s dílem vzácného jubilanta seznámit podrobněji, si dovoluji doporučit útlou knížku Evy Bílkové „Okolo Řáholce Povídaní o Jičině, Václavu Čvrtkovi a jeho díle“. Ve dvou vydáních vyšla péčí jičínské knihovny nesoucí od roku 2006 spisovatelovo jméno. Knížka určená nejen dětským čtenářům „To nejlepší z Václava Čvrtka“ vyšla v témže roce v nakladatelství Albatros k 95. výročí spisovatelova narození. Letošní stovku oslaví Knihovna Václava Čvrtka v Jičině společně s městem Jičínem a řadou významných institucí a škol mezinárodní vědeckou konferencí věnovanou Václavu Čvrtkovi a jeho přínosu autorské pohádce ve dnech 20. – 22. října. Podrobnosti naleznete na <http://knihovna.jicin.cz>.

Alena Pospíšilová

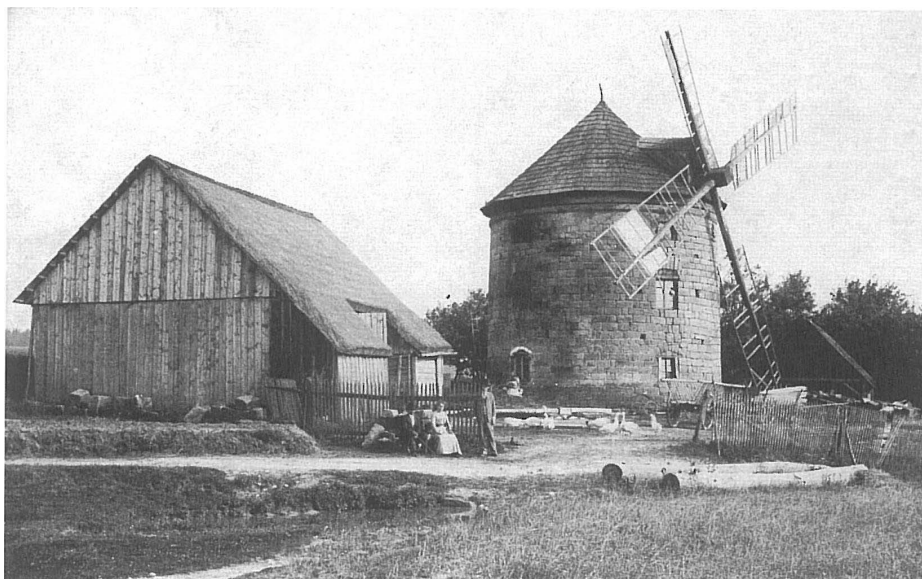
Na Benešově Karol Bílek

(pokračování)

Za Holmanovými odbočovala od silnice cesta Na Zadní, kde později vznikla řada novostaveb; nejdříve tu stál dlouho osamoceně domek malíře pokojů pana Hájka. O kousek dál postavil vilku pan Hurský. Iva Hájková-Bechyňová byla první žena ve funkci přednosty na soboteckém nádraží – a také poslední... Olinka Hurská-Bičišťová a její sestra Jiřina Bradnová se staly po letech učitelkami a oporami Recitačního studia Šrámkova domu. Já se však v poválečných letech nejčastěji dostal do statku Jindřicha Rulce, který stejně jako později jeho syn Standa byl jedním z vyhlášených soboteckých koňáků. Jeho pár černých koní vozil pohřební vůz. Já jsem sem chodil pro seno králíkům. Dále vedla cesta až na Bořenova k Helikarovům, kde kdysi býval větrný mlýn. Ale vraťme se.

Při silnici trochu pod její úrovní byl nad Holmanovými nejdříve pečlivě udržovaný dům poštovního doručovatele Jaromíra Kubů, jehož otec tu provozoval trafiku. O panu Kubů nemohu napsat, že byl listonoš, protože doručoval pomocí poštovní káry hlavně balíky.

Vedle se krčil maličký dřevěný domek Wernerův, kde žila švadlena Maena Wernerová se svou matkou. Vyučila se u mé babičky a ta vzpomínala, jak byla nadaná ve škole, jak znala dokonce trochu francouzsky a že i Fráňa Šrámek si s ní občas popovídal. Ona totiž také veršovala, samozřejmě jen prostě – přesto škoda jejího talentu, sociální poměry jí nedovolily studovat. Mám na ni takovou zvláštní vzpomínku: Když hořely v roce 1948 obecní stodoly, stála v noci s našimi u vrátek a bědovala: „Bude hlad, bude hlad!“

Nad Benešovem Na Bořenovách stával větrný mlýn

Jinak zveršovala kde co, rýmovaně pochválila i ševce, když ji udělali speciální boty na její velkou nohu. A tak alespoň začátek básně o elektrice, kterou si do domku nechala zavést až po smrti své matky: Elekrika, to je věda, kdo ji nemá, tomu běda...

Pak proti našemu domu bydleli Vojtiškoví. Jejich dcera Helena, provdaná Kolínská, chodila do školy s mou sestrou Dragou a Dáša, dcera jejich nájemníků Krupkových, zase s bratrem Radkem. Byli jsme často ve styku hlavně kvůli králíkům. Vojtiškoví později koupili i sousední malý domek, v němž za mého dětství bydlel pan Antonín Suchánek-Bartoš, jenž mj. organizoval partu česáčů chmele.

Dále nahoru bydleli Kopeckých. Pan Kopecký byl jako hasič raněn v květnu 1945 německými vojáky. Jejich syn Vladimír si později vzal naši sousedku Máňu Bílkovou. Z Mladé Boleslavi k nim jezdili příbuzní Malíkovi. Za Kopeckými byl dům paní Elebrantové, původně hospoda. Její dcera Věra měla za manžela kováře Václava Kolumpka a byla úřednicí na MNV. I paní Elebrantová udržovala s babičkou styky kvůli králíkům.

Pokračování v příštím čísle

Vítání nových občánek v Libošovicích

Rodina Kopalova z Meziluží

Přivítat do společenství sousedů nové občanky je velmi starý a moc hezký zvyk. Přítomnost rodičů, babiček, dědečků, starosty obce a příjemný kulturní program vždy tuto slavnost umocní. Libošovice s devíti přidruženými okolními osadami jsou obec malá počtem obyvatel, zato velká rozlohou. Podruhé v novodobé historii (po roce 1989) se zde v sobotu 12. března odpoledne konala slavnost Vítání nových občánek. Březnový

svátek sv. Řehoře je známý čapem, který létá přes moře. Během dvou let se činil stejně pilně jako vrány, a tak bylo možné pozvat na obecní úřad k slavnostnímu uvítání deset nových občánků. Vedle malých Libošováků přivítal starosta Vít Svoboda děti z Dobšic, Malé Lhoty, Meziluží, Podkosti a Vesce u Sobotky. V kulturním programu vystoupily místní děti, Klárka Drapáková, Karolínka Kozáková a Honzík Pohl, žáci sobotecké základní školy. Soboteckou pobočku jičínské základní umělecké školy dobře svým hudebním vystoupením reprezentovaly Aneta Perná z Mladějova a Vítěk Svoboda z Libošovic. Výtvarné oddělení ZŠ v Sobotce zhotovilo půvabné keramické dárky, umělecký řezbář Josef Kyselo z Jinolic zapůjčil krásnou rodinnou kolébku, připraveny byly i další drobné dárky. Rodiče převzali Pamětní listy a podpisem do Pamětní knihy stvrdili začlenění svých dětí do venkovské komunity. Poděkování patří všem, kteří se o zachování tradice vítání nových občánků a její důstojný průběh zasloužili.

Alena Pospíšilová

SOBOTKA „hudební“

Ráda bych čtenáře Zpravodaje seznámila s programem a změnami v našich dvou hudebních „institucích“ tj. v Bendlu a Zušce.

Zatímco v ZUŠ se personální situace stabilizovala, Bendl se Stojmírem opět přišly o dirigenta a hrozilo přerušení jejich činnosti. Proto jsem se v lednu letošního roku sborů ujala a učím se dirigovat... Musím uznat, že zpěváci se mnou mají velkou trpělivost. Ovšem zatímco v hudebce máme malých muzikantů tolik, že další můžeme přijmout jen do našich sborečků Notičky a Noty, velký sbor by potřeboval tenory, soprány, jednoduše každý hlas. Zkoušíme v úterý v šest hodin večer v ZŠ v Dolním Bousově. Jak nám to muzicírování jde a jaký pokrok jsme udělali, můžete slyšet při vernisáži výstavy na Šolcově statku v neděli 1. května, kde se představí Stojmír - Bendl. Další akcí, kterou chystáme, je Rodinný koncert. Jak už

název napovídá, žáci naší ZUŠky se představí společně se svými rodinnými příslušníky, nejčastěji sourozenci. Poprvé jsme tento koncert připravili před dvěma lety a měl velmi příznivou odezvu. Proto už teď cvičíme repertoár na jeho druhý ročník, který se uskuteční na Den rodiny 15. května v 15.00 hod. v sále spořitelny v Sobotce. V červnu se náš sboreček Notička představí na Hrubém Rohozci. Tradiční koncert ke Dni hudby se uskuteční 19. června na zámku Humprecht. Na něm vystoupí jak žáci ZUŠ, tak Stojmír-Bendl.

Letošní školní rok je pro soboteckou pobočku ZUŠ v jedné věci mimořádný. Celkem šest našich žáků absoluuje první stupeň základního studia, které trvá sedm let. Takový počet vytrvalých muzikantů jsme v jednom školním roce ještě neměli. 20. dubna v 18.00 budou v Porotním sále v Jičíně slavnostně vyřazeni Viktorie Hanušová, Lenka Janatková, Pavla Mušková, Vít Svoboda, Jiří Šrůta a Klára Švarcová.

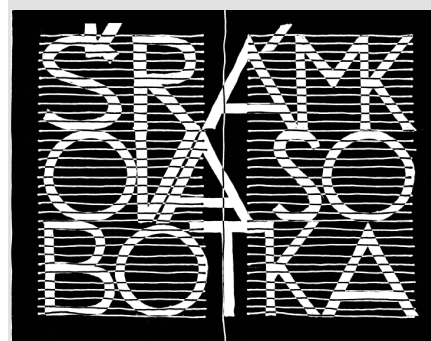
Petra Matoušková

POZVÁNKA NA SVATOJÁNSKOU POUŤ

Drahokamem na náhrdelníčku malechovických stavení je usedlost Žďánek. S touto ne zcela typickou venkovskou chalupou je rodově spojeno několik významných osobností. Nejstarší z šesti generací chalupářů, filozof a pedagog Jan Bohumil Novák zemřel již před 120 lety, 19. dubna 1891. Vzpomínka na něho je stále živá. Trvalou připomínkou úspěšného absolventa jičínského gymnázia, pražské filozofické fakulty a vychovatele šlechtických dětí rodu Schwarzenbergů na Sobotecku je socha sv. Jana Nepomuckého. K počtí svého patrona ji nechal postavit v zatáčce silnice vedoucí z Libošovic na Mladějov v roce 1889. Současní obyvatelé, přátelé a příznivci Malechovic oslaví letos již potřetí jeho květnový svátek Svatojánskou pouť. V sobotu 14. května zveme do bývalé hospody na Písek i vás, čtenáře Zpravodaje Šrámkovy Sobotky.

AP

55. ŠRÁMKOVA SOBOTKA

FESTIVAL ČESKÉHO JAZYKA, ŘEČI A LITERATURY

Jubilejní 55. ročník jednoho z nejstarších festivalů v Česku se bude konat letos od 2. do 9. července. Letošní Šrámkova Sobotka nese název **Bylo nebylo, je není**, s podtitulem **Mýtus v literatuře**. Téma bylo vybráno jako lákavé a nosné, vždyť přednášky jednotlivých dnů budou zaměřeny na mytologii, pohádky, legendy, pověsti i moderní mýty. Dalším důvodem je to, že letos slavíme 200. výročí narození Karla Jaromíra Erbena, sběratele pověstí, mýtů a pohádek a rodáka z nedalekého Miletína. Účastníci i pravidelní návštěvníci festivalu se mimo odbornou část, která bude letos mimořádně obsahovat i zvláštní odborné semináře pro pedagogy, můžou těšit na vystoupení Divadla Alfa Plzeň, Naivního divadla Liberec, na divadelní soubor Geisslers Hofcomoedianten Kuks nebo na koncert hudební skupiny Znouzecnost či vystoupení vokálního souboru Yellow Sisters. K dalším bodům programu již neodmyslitelně patří poslechy rozhlasových her, autorská čtení, letos nově spojená s prezentací nakladatelství, nebo večerní nokturna. Chybět nebudou ani koncerty v kostele a na Humprechtu nebo výstavy na Šolcově statku. Podrobnosti a program sledujte na www.sramkovasobotka.cz

-JAN-

Má stoletá kamarádka

Elišku znám od té doby, co si pamatuji svět. Jezdila každé léto k nám do Malechovic, na sousední usedlost Žďánek. Žďánek byl pro nás vždy obestřen přitažlivým tajemstvím, kterému kromě patrového roubeného stavení s ateliérem přidávala na atmosféře stará zahrada s tůňkou, vysoké lípy a květinová předzahrádka, o kterou se Eliška starala. A Eliška, která až do pozdního věku pobývala na Žďánku od května do září často sama, tajuplnou atmosféru dotvářela. Úplně první vzpomínku na Elišku mám z doby, kdy mi mohly být tak tři čtyři roky. Přijížděla s manželem autem na Žďánek a my se sestrou běžely podél cesty a povykovaly kolem auta. To se panu doktoru Novákovi nelíbilo, zlobil se na nás (z dnešního pohledu řidičky chápu proč), ale Eliška byla hodná, uklidnila jeho a nás s laskavou elegancí uklidila na rodnou hroudu.

Když pan profesor v roce 1980 zemřel, byla to pro Elišku velká rána. Svěho Mirka milovala, byl pro ni středem vesmíru. Někoho tehdy napadlo, že by Elišku mohly na jiné myšlenky přivést návštěvy dvou rozdováděných šesti a sedmiletých holčiček. Tak jsme možná rok, dva, tři, chodily se sestrou vždy o prázdninách na hodiny němčiny. Eliška byla profesorkou germanistiky, dlouhá léta učila na středních školách v Praze a v Brně a poté na FF UK. Mezi její žáky patřil také Jan Palach. S námi musela být jiná práce. Kromě barevné knížky sklukem Klausem, pejskem Putzim a kočičkou Mutzi si pamatuji hlavně neodbytnou chuť na růžové a bleděmodré bonbóny západní provenience, které měla Eliška schované v kredenci a které jsme dostávaly za odměnu na konci každé hodiny. Němčina s Eliškou nás ale moc bavila. Běhaly jsme pak odpoledne mezi kupkami sena a pokřikovaly na celé údolí „Hurá, hurá, die Ferien sind da!“

Další obrázek z dětství, který mi vytane v hlavě, je pohled na elegantní Elišku v pracovních kalhotách a s motykou v ruce. Eliška má velkou zásluhu na udržování parkové úpravy cesty Kolem, kterou na pomezí lesa kolem žďánecké rokle založil ředitel Zemského archivu Jan Bedřich Novák

(1872 - 1933). Když Elišku začalo zlobit srdíčko, stanovila si denní dávku úpravy cesty na 2 metry, tuto vzdálenost přísně dodržovala a na konci léta byl díky ní „Park“ zase jako ze škatulky.

Eliščin pražský byt na Letné pak nám všem z Malechovic byl po léta azylovým centrem při výpravách do hlavního města. Měla jsem to velké štěstí, že jsem tu strávila dlouhé měsíce, možná i roky: když se opravoval internát, když jsem o prázdninách dělala v Praze různé brigády a praxe, a často i když se mi v hromadných ubytovacích zařízeních pro studenty zastesklo po domově. S Eliškou jsme pak trávily dlouhé hodiny debatami o všem možném, o životě všedním i o jazycích, divadlech, politice a historii. Ani jednu z nás přitom nenapadlo, že věkově nás dělí víc než šedesát let. Eliška ve mně vypěstovala lásku k němčině, živě slyším její měkkou rakouskou výslovnost, pohádky o Aschenputtel (Popelce) nebo báseň Heinricha Heineho o krásce vábíci námořníky plující po Rýně, o zlatovlasé Lorelei.

Eliška se narodila a do tří let žila v přímořské Pule, na území dnešního Chorvatska, 20. března 1911, Gisele rozené Pavlíkové a Aloisu Hamrovi. Její tatínek byl českým námořníkem, měl velké kníry a třikrát objel svět. Doma se mluvilo italsky a německy. První světovou válku strávila ve Štýrském Hradci (Graz), maminka s Eliškou a jejími dvěma staršími bratry se sem musela přestěhovat, protože Pula byla vyhlášena válečným přístavem, ve válce byl i tatínek. Do Puly se celá rodina vrátila na konci války. První třídu absolvovala malá Elsa Hamr v německé škole v Grazu, další v italské v Pule. Protože nově vzniklá Československá republika neměla pro námořníky na moři uplatnění, celá rodina se přestěhovala do Litoměřic, na mezinárodně splavné Labe. Osmiletá Elsa měla najednou na vysvědčení napsáno česky Alžběta. Rodina se znovu stěhovala v roce 1922 do Bratislavy, na Dunaj. Jedenáctiletá slečna tak dostává další variantu křestního jména, která jí už zůstane – Eliška. Bratislava se stala

Eliščiným domovem až do počátku druhé světové války. Zde v roce 1930 maturovala, vystudovala němčinu na Komenského univerzitě (1936) a začala pracovat jako gymnaziální profesorka němčiny a filozofie. V bratislavské univerzitní knihovně se také seznámila se svým budoucím manželem, estetikem a univerzitním profesorem, PhDr. Mirko Novákem. Válku a léta poválečná prožili manželé Novákové v Praze, posléze v Brně a později zakotvili v Praze natrvalo. Od roku 1955 až do důchodu Eliška pracovala jako lektorka němčiny na katedře neslovanských jazyků Univerzity Karlovy a pravidelně dojížděla na rodovou chalupu Novákových do Malechovic u Sobotky. Kromě pedagogické činnosti Eliška publikovala celou řadu překladů odborných textů do němčiny, přeložila například rozsáhlé dílo muzikologa Milana Kuny o hudbě v koncentračních táborech „Hudba na hranici života“. Později se také systematicky věnovala mapování historie Novákova rodu. Eliška je stále aktivní členkou Sdružení historiků - Historického klubu, Společnosti Edvarda Beneše, Masarykovy společnosti a pravidelnou návštěvnicí akcí Goethe institutu či Rakouského kulturního fóra.

Eliška a její přístup k životu je učebnicovým příkladem, jak se nejen dožít vysokého věku, ale jak ho také plně prožít a pěkně si ho užít: opírá se o skromný, až asketický způsob života, pevný řád, každodenní ranní cvičení, lehkou stravu, přiměřený pohyb a hlavně vytrvalou duševní činnost a zájem o okolní dění. V listopadu 1989 bylo Elišce 78 let. Hned na jaře 1990 se začala učit anglicky, v osmdesáti jela s rodinou do Rakouska, alespoň jednou týdně se zúčastnila zajímavé přednášky nebo navštívila novou výstavu.

20. března letošního roku vstoupila PhDr. Eliška Nováková v mimořádné duševní i fyzické svěžesti do klubu stoletých. Svě narozeniny oslavila v kruhu široké rodiny a přátel na počátku dubna. Ať žije Eliška!

Veronika Vildmanová

Studio Šrámkova domu na okresní přehlídce souborů i sólistů

Foto: Lada Blažejová

Jedno z úspěšných představení „Kdo to tady...“

Letos jsme se rozhodli, že si okresní přehlídku dětských divadelních, recitačních a loutkářských souborů v Jičíně především užijeme a soutěživou atmosféru necháme doma. Principem sportovních soutěží je vyhrát, být lepší než ostatní. V uměleckých soutěžích to takto nefunguje, podporuje se spolupráce, sounáležitost skupiny a vkus. Hodnocení porotců je vždy velmi subjektivní, i když velkou část hodnocení zaujímá technické vybavení dětí, tj. jak se pohybují na jevišti, zda správně mluví, zda umí reagovat na partnera a spousty dalších. Hodnotí se inscenace jako celek: jak je postavena vzhledem k možnostem a zájmu dětí, její umělecké kvality, použití světla, rekvizit, kulís atd. Toto vše si musí ohlídat vedoucí souboru.

Do Jičína jsme vezli dvě inscenace. „Kdo to tady...“ je pásmo Ezopových bajek, které jsem dětem přeložila z angličtiny. Napsala je Vivian French, autorka, která pracuje s dětmi a její knihy vychází právě z této zkušenosti. Inscenace využívá dětské hry s předmětem. V našem případě mají děti k dispozici stoličky ve tvaru kbelíků, které fungují jako bubinky, části jedné velké loutky, nádoby na vaření nebo se mění v les, tělocvičnu aj. Jako předěl mezi bajkami je písnička, která vznikla během jedné hodiny a od ní se odvíjí i název inscenace.

Druhým velmi barevným představením, které děti předvedly, byl „Největší poklad světa.“ Příběh o hledání

největšího pokladu světa, který má každý na dosah ruky, ale jen ti, kteří mají srdce na pravém místě, ho dokáží rozpoznat. Jičínská porota vybrala obě naše inscenace a Studio Šrámkova domu bude tedy reprezentovat jičínský okres na krajské přehlídce!

V okresním kole recitátorů vládla poněkud nervóznější atmosféra, jelikož zde vystupuje každý sám za sebe, nemá možnost opravy, a komu spadne tzv. řemen, je to jako by ztratil krasobruslař body při pádu. Sólistů jsem do Jičína vezla jen šest, přesto musím touto cestou pogratulovat Štěpánce Kubištové, Dominice Heppnerové a Žofii Buchalové k postupu do krajského kola a všem ostatním za velmi dobrou práci.

Držte všem dětem prosím palce na dalších přehlídkách, ať jsou i nadále tak úspěšné!

Za SŠD Lada Blažejová

MAŠKARNÍ REJ v Domě s pečovatelskou službou

„Baráčníci ze Sobotky dnes vás přišli pozdravit, na maskarním rejsování s vámi se tu pobavit.“ Takovýmto rýmováním uvedla baráčníky na maskarní rej tetička Pažoutová. Akce se konala v pátek 4. 3. v Domě s pečovatelskou službou a pořadatelem byla Oblastní charita v Sobotce. I další díl úvodního veršování

přesně vystihl náš záměr, s kterým jsme přišli: „Přejeme štěstí, zdraví, radost v každé době, aby úsměv nevymizel v tomto společenském domě.“ A přání bylo naplněno. Dobře jsme se pobavili, spolu s hudebním doprovodem skupiny Srazilka si zazpívali. Radost z dobré zábavy jsme měli nejen my, ale hlavně obyvatelé společenského domu se cítili spokojeně a dobře.

A kdo se o příjemnou atmosféru přičinil? V první řadě kuchař Slepíčka, který tvrdil, že jediné, co dobře vaří, jsou velikonoční vajíčka. Ale pravdu neměl. Jeho sosík vařený, filtrovaný a přes sítko scezený, chutnal nejen dámě z Paříže, která mívá občas s oblékáním potíže. Člověk žasne, kde to asi praskne? Ochutnat dobrého moku dostala i školačka z první třídy, která občas doma zapomíná sešit nebo křídly. Na neomluvené hodiny říká, že má prázdniny. Pozadu při ochutnávce nezůstala ani čarodějka Čáry-fučka. To je hezká kočka, co se pěkně vystrojila, aby nás tu pobavila. Černá Večernice, co si myslí, že jen ona je tu krasavice, po ochutnávce zbledne, to když zjistí, že svítí i ve dne. Zbytek dobrého moku zůstal určen cikánečce a ani hůlka čaroděje Harry Pottera nedoplnila zdroj dobrého pití.

Příjemné odpoledne plné hudby, zpěvu, společenského tance, dobré zábavy a pohody se přehouplo v podvečer a my spokojeně odcházeli do svých domovů.

Božena Švarcová

PODĚKOVÁNÍ

V pátek 4. 3. 2011 byl pro nás uspořádán maskarní rej v Domě s pečovatelskou službou v Sobotce. Chtěl bych poděkovat a myslím, že i všichni spolubydlíci, kteří byli přítomni, baráčníkům tetičkám. Pro naši psychiku a v našich letech je důležité neuzavřít se do sebe a nemyslet na tu „zubatou“, proto je každé rozptýlení velmi vítané. Tetičky nám připravily hezké podívání na krásné masky a utvořily dobrou pohodu. Hudba hrála písničky našeho mládí, a tak bylo veselo.

Všem organizátorům této vydařené akce za její přípravu, kterou prováděly i ve svém volném čase, a zdařilý průběh maskarního reje, patří dík a velké uznání.

*Miroslav Vrabec
obyvatel DPS*

Mateřské centrum Ďapík slaví 3. narozeniny

15. květen je v kalendáři označován jako Den rodin. V tento den budeme slavit tři roky od založení soboteckého Mateřského centra Ďapík. Zdálo by se, že to není zase tak moc, ale za uplynulý čas jsme zažili opravdu mnoho.

Myšlenka byla tehdy jasná. Vytvořit pěkné a útulné prostory pro setkávání maminek a tatínek, zejména na rodičovské dovolené, a nabídnout jim místo pro společné hraní s jejich dětmi, které se postupně učí začleňovat do kolektivu, seznamují se s novými kamarády, hrami a dalšími činnostmi. A začalo nám to klapat.

Během tří let se v našem centru vystřídala pěkná řádka maminek a dětí. Někteří přišli jednou, jiní zůstávají věrní dodnes. Vzhledem k tomu, že děti rostou a postupně začínají navštěvovat MŠ a další maminky s dětmi přicházejí, rozšířili jsme dopolední činnost na dva dny. A nejen to. Pro děti předškolního věku jsme otevřeli několik zájmových kroužků - taneční, hudební, výtvarný, kroužek angličtiny, cvičení s dětmi - a máme radost, že je o ně velký zájem. Tedy z původních asi 15 dětí projde naším centrem týdně okolo 60 dětí. Během roku pořádáme dětskou burzu oblečení, různé přednášky (např. s dětskou lékařkou) a kurzy (tím posledním byl kurz Fima). O letních prázdninách proběhl již dvakrát úspěšně Ďapíkův minitáboreček a v zimě jsme vyrazili na víkend na hory. A protože nám to ještě pořád nestačí, zapojili jsme se s velkou chutí do pořádání akcí jako je Vánoční jarmark, Velikonoční jarmark, Dětský den a Sobotecké léto s pohádkou.

MC Ďapík je nezisková organizace spadající pod Spolek Bendl, který nám před třemi lety umožnil stát se jeho součástí a je tomu tak doposud. Jsme moc rádi, že nám město Sobotka dovoluje využívat prostory v přízemí budovy Spořitelny zcela zdarma a za to mu patří velký dík! Navíc se snažíme získávat další finanční prostředky z různých dotací. Touto cestou bych ráda poděkovala všem maminkám z úterního Ďapíku, které se zapojily do soutěže s firmou Nestlé a vyhrály úžasných 15 000 Kč. Za tyto peníze jsme si mohli pořídit nový nábytek - úložný systém polic a dvě krásné molitanové sestavy. Ráda bych také poděkovala ZŠ, která nám po celý školní rok zdarma pronajímá každou středu tělocvičnu pro cvičení rodičů s dětmi, TJ Sokol, který nám zdarma pronajal tělocvičnu na dětský karneval a spolupracuje s námi při organizaci akcí, jako je Velikonoční jarmark či Dětský den. Velké poděkování patří také všem nadšeným maminkám, tatínkům a přátelům, bez kterých by to zkrátka nefungovalo. Doufám, že nám to bude klapat nadále a těšíme se na vaši návštěvu:-) Navštívit nás můžete i na našich nových webových stránkách www.mctapik.com.

Mgr. Zdeňka Badová

Noc s Andersenem

I letos měly děti z druhé třídy základní školy možnost ověřit si, co knihy v knihovně dělají v době, kdy se nepůjčuje. V noci z pátku 1. 4. na sobotu 2. 4. se konala Noc s Andersenem.

V městské knihovně se v 18. 00 hodin sešlo 26 dětí, kde je přivítala Manka, Rumcajs a Cipisek. Letošní „noc“ jsem věnovala Václavu Čtvrtkovi a jeho knížkám. Společně jsme si přečetli ukázky z dětských knížek a děti pak pracovaly ve skupinkách a plnily různé úkoly a kvízy. Například, jak se jmenoval sumec z Volšovečkova rybníka? Nebo ke komu chodila Maková panenka pro radu? Děti to moc bavilo a za správné vyřešené úkoly dostaly odměnu.

O této čarovné noci nesmí chybět ani stezka odvahy a tak se děti vypravily do sklepa knihovny, kde na ně čekal proutěný kufr se zlatými čokoládovými dukátky.

Po návratu ze stezky odvahy nás

čekala večeře ve formě na ohýnku opečených špekáčků. Jelikož nám k táboráku hrála i kytara a počasí nám přálo, bylo nám na zahradě Šrámkova domu moc dobře.

Po návratu do knihovny jsme si ještě četli, vyprávěli, hráli a zpívali. Podobně se této noci účastnily stovky knihoven z Čech, Moravy, Polska a Slovenska. Všechny knihovny byly napojeny přes internetový server konferenci Andersen, posílali jsme si vzájemně pozdravy a průběh večera té které knihovny.

Noc v Sobotce končila ve 24.00 hodin, ale poslední spáči usnuli v 1 hodinu po půlnoci a první ptáčka se probudila v 6.00 hodin ráno. Noc s Andersenem jsme zakončili ráno snídaní od maminek - moc děkujeme. Děti dostaly Pamětní průkaz a pohádkovou

pohlednici s ilustrací Miloše Kratochvíla, o kterou se postaraly knihovnice z Uherského Hradiště. Též děkujeme. A poděkování patří i tatínkovi, který nám zajistil opékací vidlice. Tak příští rok na shledanou.

Knihovnice Pavlína Havlová

Školní strýčky

Zápis budoucích prvňáčků se nesl v příjemné atmosféře

ZÁPIS do 1. tříd

„SE ZVÍŘÁTKY K ZÁPISU ANEB MÁME RÁDI ZVÍŘATA“ - to bylo motto letošního zápisu do 1. tříd, který se na naší škole uskutečnil ve dnech 8. a 9. února 2011. Zvířátka provázela malé předškoláky celým zápisem a pomáhala jim překonat počáteční nejistotu. Děti v rozmanitých činnostech prokázaly školní zralost a připravenost pro vstup do školy. Celý zápis probíhal v příjemné, klidné slavnostní atmosféře. Na závěr byly pro budoucí prvňáčky připraveny keramické medaile se zvířátky, pamětní listy a další drobné dárečky. Celkem se letos k zápisu dostavilo 50 dětí ze Sobotky a nejbližšího okolí.

Přejeme všem budoucím prvňáčkům hodně úspěchů ve škole!

Mgr. Alena Slavíková

SOBOTEČTÍ RODÁCI
Beseda s historikem

Dne 8. února 2011 přišel do naší školy promován historik Karol Bílek, aby s námi besedoval o chemikovi Bohuslavu Raýmanovi. Bohuslav Raýman (7. 12. 1852 - 16. 9. 1910) byl významný sobotečský rodák. Rodina se však brzy ze Sobotky odstěhovala. Jeho otec sem původně přišel za prací na okresním soudě, avšak brzy zemřel a jeho manželka se i se třemi dětmi odstěhovala do Mladé Boleslavi.

Bohuslav Raýman byl primusem třídy, po dokončení gymnázia šel na Vysokou školu chemickou v Praze. Po necelých dvou letech odešel studovat k F. A. Kekulému, německému organickému chemikovi, do Bonnu a poté studoval také v Paříži. Stal se docentem na ČVUT a začal působit na pražské univerzitě. Jako doktor filozofie byl zvolen řádným členem Akademie věd, kde vykonával funkci generálního tajemníka. V roce 1875 se oženil. Měl tři syny, jeden z nich pracoval jako redaktor ČTK a dva byli lékaři. Vydal vysokoškolské učebnice chemie

a má zásluhu na rozvoji chemie u nás. Také publikoval v zahraničních časopisech. V roce 1910 zemřel a ke 100. výročí úmrtí mu byla v Sobotce odhalena deska na jeho rodném domě, který se nachází vedle lékárny.

Beseda byla zajímavá a poučná, rozšířila také naše povědomí o životě ve staré Sobotce.

Lenka Janatková, 9. A

VÝSLEDKY
předmětových soutěží

Stejně jako každý školní rok se žáci naší školy účastní předmětových soutěží. V letošním školním roce jsme zaznamenali opravdu vynikající úspěchy.

Jako první proběhla v únoru na obou stupních školní kola v recitaci a do okresního kola postoupily tyto žákyně: Eliška Šačirovičová (2.A), Michaela Pažoutová (3.A), Jana Koldová (5.A), Tereza Plíšková (5.A) a Michaela Hrušovská (7.A). Okresní kolo recitační soutěže Dětská scéna se konalo 16. března v Jičíně a Eliška Šačirovičová, Tereza

Plíšková a Michaela Hrušovská si přivezly čestná uznání.

V Konverzační soutěži v anglickém jazyce nás letos výborně reprezentovali Lenka Janatková a Adam Hošek z 9.A. Adam soutěž vyhrál a Lenka byla druhá. Oba tedy postoupili do krajského kola. Ani tam se neztratili – Adam skončil třetí a Lenka šestá.

Ve středu 9. března se v jičínském K-klubu uskutečnilo okresní kolo Olympiády v zeměpisu. Naše škola měla své zástupce ve všech kategoriích a všichni si vedli velmi dobře. Jiří Resl (6. A) v kategorii A zvítězil a postoupil do krajského kola. Jakub Drbohlav (7.A) obsadil v kategorii B 5. místo a Lubor Jenček (9. A) obsadil v kategorii C 4. místo.

21. března proběhlo v Jičíně okresní kolo Olympiády v českém jazyce. Adam Hošek obsadil v konkurenci 33 soutěžících druhé místo a bude nás reprezentovat v krajském kole v Hradci Králové.

Všem soutěžícím gratulujeme, děkujeme za vynikající reprezentaci školy a přejeme mnoho dalších studijních úspěchů!

Nad'a Ortová

Ze slohových prací - Nový Zéland (líčení)

Mnoho zemí je krásných a nevyzpytatelných. Jejich přirozené bohatství je neustále vydáváno na obdiv davu lidí, kteří lační po kráse a opojení divokou a nespoutanou krajinou. Nahlíží do téměř zapomenuté země na jižní polokouli, do Nového Zélandu. Do země, kde moderní člověk žije v souladu s přírodou.

Kdesi na pomezí starobylé země a temného oceánu zde staletí polehávají okouzlující místa. Představte si právě jedno z nich. Svým významem a jedinečností se odpoutalo od civilizace, potažmo i od lidí v ní žijících. Vy, kteří nemáte možnost být zde nyní, můžete si toto místo alespoň dotvořit svou obrazotvorností a smyslem prahnoucím po kráse.

Nyní je všude kolem vás tma, která nepovolí ani pohled na roztrásené konečky prstů. Prsty sténají při styku s hrubou zdí jeskyně. Po krátkém bloudění po svatyni

klidu a ticha se nečekaně vynoří první paprsky slunce. Oči se přirozeně před světlem chrání a vaše mysl se náhle zaboří do čehosi měkkého. Do měkkého a léty opracovávaného písku.

Teď již pouze prsty na nohou napoví, že svržení mysli bylo podníceno neprozíravým kamenem a jeho kluzkým povrchem, který napovídá, že není cesty zpět. Jako záblesk z čistého nebe působí blankytná obloha, jež lpí na krajině pod sebou. Paprsky jako svěřenci slunce způsobí náhlé vzplanutí lidských pudů. Avšak vzpamatujte se a pohlédněte dále na krásy pevniny a pobřeží. Léty opracovávaný skalní ostrůvek ční nad zlatavou písčitou plochou a divokým přílivem. Na bedrech si nese vlastní úděl v podobě kusu divoké přírody. Stěhuje si na rozčeřené pyšné vody, které ho pevným stiskem objímají a pečlivě uhlazují. Nyní pohlédněte dále, kam až vaše oko dosáhne. Okolní zvedající

se pobřežní horniny zajišťují hladký průběh přílivu a odlivu a z dalekých končin vzhlíží neprobádané pustiny polozapomenuté a odstrčené země.

Co schází k harmonické dokonalosti? Pouze temný oceán a jeho spící vody, které nevydávají svá tajemství pro nic za nic. Chtějí důvod k zamýšlení a nabádají k opatrnosti. Co vše tedy skrývají a skrývat budou i nadále blankytně modré vody, které zahlcují většinu vlastní zeminy pod nohou zabořenou v písku?

Šlápoty v rozbředlém písku ubývají, mysl se vrací do přítomnosti. Nedokážete popsat, co jste viděli a cítili. Odcházíte s pocity naplnění a duševního klidu. Modrá barva vám nasadila do hlavy brouka, který neustále přináší pocit, že někdy se přece vrátit musíte. Stále cítíte radostné okamžiky a písek na nohou.

Lubor Jenček, 9.A

Sport

Jaro v Jezdeckém klubu Sobotka

Foto: Lenka Janatková

Drakona s pětidením hřebečkem

V duchu chovatelských soutěží se nesla účast naší vlastní odchovankyně klisny Kassii v Oblastním Východočeském kole čtyřletých klisen ve skákání ve volnosti. Jde o řadu překážek, které klisna překonává sama - bez jezdce - a inspektoři chovu koní hodnotí její překonání a styl skoku. Soutěž má tři kola, se třemi výškami. Základní výška je 110 cm, následuje 120 a 130 cm. Tato soutěž je organizována Svazem chovatelů Českého teplokrevníka a oblastní kola slouží jako kvalifikační. Z každé oblasti postupují první tři klisny do celostátního finále České republiky. Kolo pro východní Čechy se odehrávalo v hřebčině Suchá u Litomyšle a zúčastnilo se ho 16 klisen, což byl v rámci republiky opravdový rekord v počtu startujících klisen. O to větší byla naše radost, když Kassia obsadila 3. místo. A to o pouhé tři tisíce bodu za klisnou na místě druhém a o dvě setiny bodu za vítězkou. Tím vybojovala účast ve Velkém celorepublikovém finále.

To se konalo 26. 3. na farmě Heroutice poblíž Benešova. Nastoupilo do něj 20 nejlepších klisen z celé ČR. Soutěžilo se na výškách 120, 130 a 140 cm. Kassii se sice finále nepovedlo až tak dobře jako v Litomyšli, ale obě soupeřky, které ji v kvalifikaci porazily, nechala tentokrát daleko za sebou. Všechna kola absolvovala bezchybně a bez zaváhání. Celkově z toho bylo 12. místo, které nás nijak neklamalo, neboť úroveň klisen byla velmi vysoká. Některé velmi dobré klisny v soutěži chybovaly na překážkách nebo odepřely poslušnost zcela a byly nakonec ze soutěže

vyloučeny. Pro Kassii to byl malý úvod do sportovní sezony, která bude letos její první.

Přirůstky

Ještě těsně před začátkem kalendářního jara jsme se dočkali dlouho očekávaného přirůstku. V neděli 20. 3. 2011 v 6.15 hodin přivedla klisna Drakona na svět svého prvního potomka. Je to hřebeček. Jeho otcem je jeden z nejúspěšnějších plemeníků V ČR během posledních let - hannoverský hřebec Radegast.

Alena Brixí

Foto: Lenka Janatková

Kassia v Herouticích ve finále překonává výšku 140 cm

Společenská oznámení

Jubilea

5. 2. 1921 se narodil **Josef Ječný** ze Sobotky - Trní. Dnes již devadesátiletý stále čilý, soběstačný pán, který ještě jezdí na kole, třeba i do Sobotky. Celý život pracovat v zemědělství. Později jako předseda JZD v Trní, pak pracoval v Oseku a po sloučení obcí v Sobotce. Jezdil hlavně traktorem - pásákem. Měl jednoho syna. Nyní k němu jen jezdí snacha Vladka. Pan Ječný se raduje ze dvou vnoučat a dvou pravnoučat. Každý týden se schází na „Poště“ se svými kamarády. Přejí ještě hodně takových setkání a stále dobrou náladu.

Paní **Marie Javůrková** se narodila 6. 2. 1931 v Markvarticích. Vychodila Obecnou školu v Markvarticích, do měšťanky šla do Sobotky, kde také chodila i do hospodářské školy (budova školky). Ve 22-ti letech si přivedla z Netolice hodného a starostlivého manžela. Narodila se jim dcera Jitka. Pracovala v JZD, kde byla 5 let i v představenstvu družstva. Pak pracovala jako skupinářka v rostlinné výrobě. Velkou radost jí dělá vnuk Jára a vnučka Lenka, nyní i pravnoučka Eliška. Sobotka ji vždy lákala, proto se sem odstěhovala a je zde spokojená. Na závěr mé návštěvy mi paní Javůrková zarecitovala dvě básničky, které říkala v 6 letech. Bylo to moc hezké.

4. března se dožil 92 let pan **Jaroslav Najmon** z Březenské ulice v Sobotce. Práce poštovního doručovatele mu přinesla širokou

znalost lidí, zejména na Prachově. Nyní chodí s hůlkou, ale stále čiperný a usměvavý. Jen trochu sluch neslouží. Je již vdovcem, ale má 3 dcery, které ho navštěvují a starají se o něho. V den narozenin u něho byla dcera Jitka. Také přišli blahopřát sobotečtí baráčníci. Vždyť pan Najmon byl u vzniku baráčnické obce a je jí věrný dosud. Slíbili jsme si, že příští rok se všichni opět setkáme.

Druhý březnový jubilant je **Bohumil Veselý** ze Sobotky - Zahradní ulice. Narodil se 11. 3. 1931 v Markvarticích, kde se také oženil a 10 let tam s manželkou bydleli a narodili se jim tam 2 synové. V roce 1963 začali v Sobotce stavět dům a v roce 1967 se nastěhovali. Pan Veselý pracoval u Lesní správy, v Izolu, v ACHP, nejdéle (jak ho známe) jako řidič autobusu ve FRUTĚ. Jednoho syna má v Jičíně, druhého v Ohařicích. Má 4 vnoučata a jednoho pravnoučka, ze kterých má radost, a když se všichni sejdou, je veselo. Pan Veselý je stále čilý. S manželkou mají rádi dechovku, a tak na různých vystoupeních dechovky se s nimi setkáváme.

90. narozeniny oslavila dne 12. března v rodinném kruhu paní **Julie Pítlounová** s trvalým pobytem v Sobotce. Rodačka z nedalekých Přepel se v roce 1944 provdala do hospodářství v Obrubech. V lednu 1953 však byla usedlost zestátněna a následoval nedobrovolný odchod z rodného kraje. Další 50 let prožila v zemědělství na Kolínsku. Dnes žije střídavě u svých dvou dětí. Zpravidla od 1. ledna do června pobývá u syna v Chrástanech

u Českého Brodu a druhou polovinu roku tráví u dcery v Sobotce. Vzhledem k vysokému věku má již určité zdravotní problémy. Radost ji však vždy učiní 4 pravnoučata, jejich smích a dětský optimismus dávají alespoň na chvíli zapomenout na vlastní neduhy.

13. 3. 1916 se narodil **Miroslav Hájek** ze Sobotky - ulice Na zadní cestě. Pana Hájka máme v podvědomí jako malíře pokojů. Byl velmi oblíbený. Nyní v 95 letech je stále usměvavý a spokojený. Žije se svými blízkými, dcerou a vnučkou, které se o něho vzorně starají. Přijede i druhá vnučka a rodina je pohromadě. Velkou radost panu Hájkovi dělají také pravnoučata. Tato příjemná rodinná atmosféra drží pana Hájka při životě a těší se na další léta v kruhu rodinném. I dnes jsem se sešla s gratulantkou od baráčníků, vždyť pan Hájek je stále věrný baráčník.

Poslední březnovou jubilantkou je paní **Františka Berková**. Narodila se 28. 3. 1920 v Sobotce. Celý život žila a pracovala v Karlových Varech na ředitelství lázní. V Sobotce má 2 sestry, tak se rozhodla vrátit se do Sobotky a koupila si zde byt. Nyní k paní Berkové dochází synovec, který zařídí, co je potřeba. Paní Berková děkuje sestřičkám z „CHARITY“, které jí dovezou oběd, uklidí, vyperou atd., chválí je, jsou moc hodné a pracovité. Oslavenkyni přejeme vše nejlepší a hodně zdraví do dalších let.

Všem oslavencům za všechny přejí
pevně zdraví a spokojenost

Hana Rulcová

Kulturní kalendář

9. 3. 1731 se narodil majitel kosteckého panství **Jan Adam Netolický**.

11. 4. 1801 se v Sobotce narodil náboženský spisovatel **František Rolejček**.

31. 3. 1851 se narodil vzorný hospodář a písmák **Václav Ječný** z Rytířovy Lhoty.

26. 4. 1861 se narodil sobotecký učitel a zakladatel Věstníku soboteckého **František Donát**.

3. 3. 1881 se narodil vlastivědný pracovník **Jaroslav Ječný** z Rytířovy Lhoty.

5. 3. 1881 se v Sobotce narodil rektor brněnské techniky **Rudolf Vondráček**.

26. 3. 1881 se narodil sobotecký děkan **P. František Koucký**.

17. 4. 1881 se narodil projektant sobotecké sokolovny **arch. Oldřich Liska**.

11. 3. 1891 zemřel v Sobotce strojník **Václav Novák**, držitel několika technických patentů.

25. 4. 1891 se narodil sobotecký učitel, muzikant, básník a předseda MNV **František**

Stuchlík.

29. 4. 1891 zemřel v Praze sobotecký rodák **Michal Čákr**, vychovatel J. V. Friče a úředník pražského magistrátu.

14. 3. 1911 se narodil malíř **Josef Fafek-Solan**, žijící v Sobotce.

20. 3. 1911 se narodila herečka **Darja Hajská**, autorka hry Námluvy na Humprechtě. Zemřela 18. 3. 1981.

16. 3. 1921 zemřel sobotecký a dolnobousovský učitel **Jan V. Smrž**, autor pedagogických příruček.

4. 3. 1941 zemřel pražský hoteliér **Jaroslav Grojer**, u něhož se scházeli sobotečtí rodáci.

1. 3. 1951 zemřel autor Tří humprechtských znělek **Josef Straka**.

3. 3. 1951 zemřel plhovský rodák, národopisec **František Kraus**.

8. 3. 1971 zemřel sobotecký rodák **Václav Peča**, generální ředitel Slávie, odborný a vlastivědný spisovatel.

23. 4. 1971 zemřel historik **Josef Borovička**, rodově ze Spařenců.

20. 4. 1981 zemřel předseda MNV v Sobotce **František Hejn**.

30. 4. 1981 zemřel archeolog **Jan Filip**, znalec nejstarší minulosti Českého ráje.

2. 4. 2001 zemřel sobotecký rodák, textař **Edvard Pergner**.

KB

Šedesátiny oslavil 2. března první polistopadový starosta Sobotky **Jaroslav Kolumpek**. Děkujeme mu za všechno, co pro město vykonal, a přejeme hodně zdraví a spokojenosti do dalších let.

redakce Zpravodaje Šrámkovy Sobotky

Opustili nás navždy

leden

27. ledna zemřel ve věku nedožitých 85 let **Ph. Mr. Jaromír Kroc** z Mladé Boleslavi.

29. ledna po dlouhé nemoci zemřel ve věku 68 let pan **JUDr. Stanislav Houžvička** z Břeclavi, rodák ze Sobotky.

únor

2. února ve věku 67 let zemřel pan **Miloslav Ulrich** z Netolice. 3. února ve věku nedožitých 85 let zemřel pan **Miroslav Knížek** z Újezdu pod Troskami.

9. února zemřela ve věku 81 let paní **Naděžda Rudolfová** z Markvartic. 9. února zemřel po krátké těžké nemoci ve věku 65 let pan **Josef Louda** z Dobšína.

14. února ve věku nedožitých 54 let zemřela paní **Ludmila Hálová, rozená Kyndlová, z Vesce**.

17. února ve věku nedožitých 82 let zemřela paní **Marie Hlubučková, rozená Prokurátová, z Dobšic**.

17. února zemřel po delší nemoci ve věku 70 let pan **Josef Pelc** z Dobšic.

17. února zemřela po delší nemoci ve věku 70 let paní **MUDr. Jarmila Dostálová** z Hradce Králové.

březen

1. března zemřela ve věku 74 let paní **Vlasta Dlouhá** z Horního Lochova. 3. března ve věku 86 let zemřela paní **Vlasta Rudolfová** z Mrkvojed.

14. března ve věku 83 let zemřel pan **František Kučera** ze Sobotky. 15. března ve věku nedožitých 86 let zemřela paní **Jarmila Špiglová** z Příchvoje.

17. března ve věku 88 let zemřela paní **Věra Dostálová** ze Sobotky. 22. března v pozhnaném věku nedožitých 90 let zemřel pan **Vladimír Janatka, mistr kovářský** z Ošovic.

28. března zemřel ve věku 86 let pan **Miroslav Hořák** z Libošovic. Dne 30. 3. zemřel ve věku 55 let pan **Miroslav Krupička** z Hubojed.

Vzpomínka

Sbor dobrovolných hasičů Sobotka věnuje vzpomínku u příležitosti stých narozenin zaslužilého člena našeho sboru

Františka Šedivého. Pan Šedivý se narodil 14. dubna 1911 v Liberci. Do Sobotky se přistěhoval v roce 1974. Z jeho iniciativy vzniklo partnerství mezi naším sborem dobrovolných hasičů a SDH Fulnek. Došlo na oboustranné vzájemné návštěvy. Pan František Šedivý zakoupil broušený pohár, o který se při výročí našich sborů soutěží v požárním útoku. **Zemřel 16. února 2004 v Sobotce.**

*S úctou vzpomínají
členové SDH Sobotka*

Dne 9. 3. uplynulo 100 let od narození pana **Josefa Trnky**, lakýrníka a malíře písma, který působil v Sobotce od roku 1937. Zároveň 5. května uplyne 13 let od jeho úmrtí.

Kdo jste ho znali, věnujte mu, prosím, vzpomínku spolu s námi.

Dcera Vlasta Jandová s rodinou

Inzerce

OKNA eurookna dřevěná, plastová a špaletová
DVEŘE venkovní, vnitřní, dýhované a z masivu
NÁBYTEK zakázkový
KUCHYNĚ
PERGOLY - PŘÍSTŘEŠKY
KARTÁČOVANÉ POVRCHY

až 6 % pro vás

Přiveďte nám zákazníka a získíte hodnotný dárek, nebo peněžitou odměnu až 6 % z hodnoty uskutečněné zakázky!

IQ PROFIL, s.r.o., Šlejharova 1027, 509 01 Nová Paka
 Tel.: **493 724 493** • www.iqprofil.cz • e-mail: iqprofil@iqprofil.cz

Český svaz včelařů, o. s., ZO Sobotka,
RNDr. Jan Samšíňák, majitel Šolcova statku v Sobotce
 a Občanské sdružení **Přátelé Šolcova statku**
 co nejsrdčněji zvou včelaře a širokou veřejnost

1. května 2011 na SLAVNOST VČELAŘŮ

Program:
9 hodin Šolcův statek v Sobotce

vernisáž výstavy

Včela a hmyz v grafice

Výstavu, která potrvá do 28. května,
 zahájí **Ivan Kozel**

a zazpívá Pěvecký sbor Bendl – Stojmír ze Sobotky a Dolního Bousova
 Součástí výstavy je i tematická výstavka dokumentů,
 včelařských potřeb a pomůcek připravená k připomenutí
 110. výročí založení VČELAŘSKÉHO SPOLKU v Sobotce

10 hodin sál spořitelny v Sobotce
 slavnostní jednání ZO ČSV o.s. u příležitosti
 110 let trvání VČELAŘSKÉHO SPOLKU pro okres sobotecký

uvedení jubilejního Sborníčku

přednášku pro včelaře a širší veřejnost
VČELA A JEJÍ PRODUKTY
 přednese učitel včelařství **KAREL VRZÁŇ**

výstavka včelařských potřeb, pomůcek a dokumentů v malém sále
 bude přístupná i dopoledne 2. května 2011

Jezdecký klub Sobotka

pořádá

JEZDECKÉ ZÁVODY Cena velikonočního beránka

dne 23.4.2011

na kolbišti pod Humprechtem

parkury ZM- L*

začátek v 9.30 hodin, vstupné 30 Kč, děti 15 Kč

Generální partner: **A&LEXXRIDE CZ**

!! Slosovatelné vstupenky !!
 Ceny pro nejmladší návštěvníky závodů
 Občerstvení zajištěno

Městské kulturní středisko
Sobotka

**vás zve na divadelní představení
souboru Nakafráno z Turnova**

NAŠTĚKANÁ ANEB 4 ŽENY V MALOMĚSTĚ

*Komedie, při které muži žasnou a ženy se poznávají
Hra sklízí velký divácký ohlas a dodnes vyprodává divadelní sály*

6. května v 19:30

Městské divadlo Sobotka

Vstupné 80,-

**Rezervace vstupenek:
Městské informační centrum Sobotka
tel.: 493 571 587**

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA

nám. Míru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618 • e-mail: mks@sobotka.cz • www.sobotka.cz

Odpovědná redaktorka: Lea Vejclová

Redakční rada: K. Bílek, P. Havlová, M. Jalovecký, J. Janatka, A. Pospíšilová, M. Sekerová

Grafická úprava a tisk: RK TISK, Hradecká 1130, 506 01 Jičín, tel. 493 546 911-19, e-mail: rktisk@rktisk.cz, www.rktisk.cz

Podávání nov. zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ V. Čechy

č.j. P/2 -1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998 • ISSN 12 12 -7906 • MK ČR E 11 563

Uzávěrka dalšího čísla 31. 5. 2011